

[Foged.]

skud, et tilskud, der er af samme art som boligstøtten, af samme art som etablerings-tilskud i egnsudviklingsområderne, og spørge, om finansministeren også vil tage det problem op under udvalgsbehandlingen, for at vi kan se på, om landbrugets etableringstilskud også kan blive skattefri.

Helge von Rosen: Den første bestemmelse i lovforslaget angår forhøjelsen af lejeværdien for egen bolig i enfamiliehuse i overensstemmelse med boligforliget. Det er måske værd at erindre kun rent apropos dette, at lejeværdien af boliger, for hvilke der ikke direkte er nogen ejendomsværdi, f. eks. stuehuset til en landejendom, sættes efter lokalt skøn; det er et eksempel på en værdifuld opgave for lokale skattemyndigheder, som dårligt kunne tænkes løst ved en mere centraliseret ligning. Der er imidlertid ingen automatisk regulering, og en sådan kan vel også vanskeligt findes; værdien ved udlejning, der skal lægges til grund, er jo variabel fra sted til sted og prisudviklingen uensartet. På den anden side synes der i vide kredse at være en vis trang til større lighed. Således kan jeg nævne, at De samvirkende danske Landboforeninger i 1966 udarbejdede en oversigt over de gennemsnitlige boligværdier, som viser en meget stor ulighed, over 50 pct. mere på Lolland-Falster f. eks. end på Sjælland og Fyn.

Forhøjelsen fra de 3.000 kr. til 5.000 kr. af beløbsgrænsen for bevillingsmæssig nedsettelse for førstegangsetablerede synes at være en meget rimelig ajourføring efter 16 års forløb; selve reglens opretholdelse, som hr. Grünbaum var inde på, er jo et spørgsmål for sig.

En interessant nydannelse er reglen om, at personer, som på erhvervmæssig basis afhænder patentrettigheder, know-how, ophavsret og lignende tidsbegrænsede rettigheder for en bestemt sum på den måde, at summen skal betales afdragsvis over en årække, ikke som hidtil er nødt til at tage hele summen til indtægt i det år, de slutter kontrakt, men skal have en ret til at fordele indtægten, så skatten kommer i takt med afdragene. Derved gives der en indrømmelse til erhvervslivet og til forfattere osv., der ofte har påpeget det noget urimelige og i hvert fald likviditetsmæssigt tyngende i, at

skattebeløb af fortjenesten skal udredes straks, selv om fortjenesten først kan hæves hen ad vejen i løbet af en årække. Det har formentlig også undertiden haft den negative virkning, at en sælger af en sådan ret-tighed alene for at få henstand med skatten, indtil afdragsbeløbene indgår, har forringet sine egne salgsvilkår, uden at det af andre grunde var nødvendigt, ved at gøre salget betinget af fremtidige begivenheder som f. eks. omsætning, og det er jo et motiv til økonomisk forvriddning, der nu er elimineret for personer, men som stadig består for selskaber.

Jeg har blot villet pege på det likviditets-mæssige problem som et moment, der bør huskes drøftet under udvalgsbehandlingen, hvor man vel også bør se lidt på problemet: skattepligtens ophør f. eks. ved flytning til udlandet, hvor man måske burde gøre op med skattevæsenet ligesom ved særlig indkomst.

Reglerne om reguleringsfradraget er en fortsættelse af sidste års regler. Det bør vel noteres, at den, der i indkomståret 1968 f. eks. indgår på forlig om en efterbetalings-sag, kun vil få glæde af reguleringsfradraget, hvis indtægterne er konstante eller faldende i forhold til det foregående år, og altså stilles dårligere end den, der kan trække sagen ud til afslutning i 1969, hvor ligevægts-skatten for efterbetalingerne lægges til grund. Spørgsmålet har givet anledning til en del omtale, og især har man — vist med nogen ret — hæftet sig ved, at tilfældighederne også rammer mere uskyldige efterbetalere, altså dem, der ikke skal betale bøde. Problemet's løsning er vistnok meget vanskelig, men det vil vel være rimeligt at se på det under udvalgsbehandlingen.

Forslaget om, at der for skatteydere med indtægtsnedgang ved erhvervsophør på grund af alder eller sygdom ikke skal tages hensyn til indtægts- og formuegrænser ved bevillingsmæssig skattelempelse, er en særdeles rimelig konsekvens af kildeskattens udsættelse. Det samme gælder forslaget om, at der ikke skal tages hensyn til formue ved nedslaget for værnepligtige, der indkaldes i 1969; de er jo, som hr. Foged for et øjeblik siden nævnte, på en vis måde indirekte ramt på den måde, at de ikke får de samme chancer som deres jævnaldrende ved det skattefri år.